

ved Retsplejen. Han skulde have det Hverv at give Raad og Vejledning ved Retsplejens Udførelse. Det forekommer mig, at dette var en meget betænkelig Bestemmelse. Denne kommitterede vilde jo være en rent administrativ Embedsmand, en Embedsmand udsendt af Justitsministeriet og fungerende i nøjeste Afhængighed af Justitsministeriet. Han vil komme med den Autoritet, det giver, at han er Kasseinspektør overfor vedkommende Embedsmænd, og han skulde saa kunne komme og give Dommerne Raad og Vejledning med Hensyn til Retsplejen, og det uden at der staaer det mindste i Lovforslaget om, at dette skulde være betinget af, at man bad om hans Raad. Som Bestemmelsen var formuleret, maatte det antages, at han af sig selv kunde gaa rundt og give Raad og Vejledning, udfinde Ting, som han mente burde dades, og saa fremkomme med sin Dadel og sine Raad om Ændringer. Jeg synes, at naar vi, som jeg før nævned, er naaet til en Adskillelse af Retsplejen og Forvaltningen, og vi erkender, at dette er en af de største Fordele, som Retsplejereformen skal bringe os, er det meget betænkeligt at give Adgang til, at Justitsministeriet udsender en administrativ Embedsmand til i det Omfang, der her er Tale om, at yde Raad og Vejledning med Hensyn til Retsplejens Udøvelse. Det bliver Dommernes egen Sag, hvorledes de vil udøve Retsplejen, og forsaavidt de behøver en Vejledning, maa den i Almindelighed komme fra de overordnede Domstole. Nu er Bestemmelsen imidlertid blevet formet anderledes i Folketinget, og i den Skikkelse, den nu har faaet, kan jeg aldeles tiltræde den. Der er ikke Tale om en administrativ Embedsmand udsendt af Justitsministeriet og i Afhængighed af dette, men der er Tale om et Raad, hvori det maa forudsættes, at Dommerne vil blive stærkt repræsenteret, og for hvis Vedkommende der i alt Fald ikke foreligger nogen direkte Afhængighed af Justitsministeriet. Det maa antages, at det vil komme til at fungere uafhængigt. Endelig er der ikke Tale om, at dette Raad skal paatvinge nogen sine Raad eller sin Vejledning. Det skal kun yde Raad og Vejledning, dersom det ønskes, og i den Form gaar Bestemmelsen ikke nogen for nær; men det kan maaske virke overmaade heldigt i mange Retninger under den Overgang, der nu skal finde Sted, at der er Adgang til at raadføre sig med en saadan Autoritet som den, der her er Tale om.

Det vil jo blive meget fremragende Mænd, der kommer til at sidde i dette Raad.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Underretssagførernes Adgang til at blive Landsretssagførere, skal jeg fatte mig i stor Korthed, hvorved jeg maaske tør haabe at opnaa Tilgivelse for, at jeg har opholdt mig saa længe ved Spørgsmaalet om Genoptagelse efter Frifindelse. Underretssagførerne har ønsket uden videre at kunne faa Beskikkelse som Landsretssagførere, men dette Ønske har mødt den bestemtteste Modstand i Retsplejeudvalget, undtagen fra et enkelt Medlems Side, der selv er interesseret i Sagen, idet han er Underretssagfører. Ellers har alle Medlemmerne været enige om paa det allerbestemtteste at modsætte sig Sagførernes Ønske. Det er jo ganske overordentlig fremragende Mænd, der sidder i dette Retsplejeudvalg. I Folketinget er man saa blevet enig om at gaa en Mellemvej, hvorefter Underretssagførerne ikke uden videre faar Adgang til at blive Landsretssagførere, medens man heller ikke nægter dem Adgang, men lader Spørgsmaalet om, hvorvidt de kan procedere i Appelsager for Landsretten, hvorvidt de kan kaldes Landsretssagførere, være afhængigt af, at de bestaar en Prøve. Det forekommer mig, at hele dette Spørgsmaal meget vel egner sig til en nærmere Undersøgelse i Udvalget, og jeg haaber, at vi da maa kunne komme til en Ordning. Det skulde glæde mig i højeste Grad, om vi fik en Ordning, som dels kunde tilfredsstille alle de særdeles repræsentative Jurister i Retsplejeudvalget og dels Underretssagførerstanden, som tæller overmaade mange dygtige og nogle endog fremragende Mænd. Naturligvis vilde jeg ogsaa sætte særdeles megen Pris paa, at vi her i Rigsdagen kunde imødekomme hinanden. Det er den Slags personlig Behagelighed, der virker mest umiddelbart, at vi her kan blive enige om noget, der tiltaler os alle. Jeg haaber, at det maa kunne lykkes at finde en saadan Løsning i Udvalget.

I Forbindelse med denne Bestemmelse i § 32 vil jeg gøre et Par Bemærkninger om § 5, som jeg før gemte, til jeg kom her til, hvor jeg nu er. Det er Spørgsmaalet om Adgangen til at beskikke danske Jurister til Politimestre. Da der, som jeg før bemærkede, findes mange meget dygtige og adskillige særdeles fremragende Mænd blandt Underretssagførerne og i det hele taget blandt de danske Jurister, vil det være let at finde danske Jurister, der med Dyg-